

उच्छिषण्ड (1. उद् + शि^०) adj. mit emporgereichtetem Schweiße: Pfau MĀLATIM. 152, 8.

उच्छिषण्डक adj. = उच्छिषण्ड 1) b) MBH. 13, 6146, wo mit der ed. Bomb. तत उच्छिषण्डकाः सर्वे zu lesen ist.

उच्छिषण्डाना f. N. pr. einer Stadt R. 2, 71, 12. उच्छिषण्डाना GORR.

उच्छ् mit प्र abziehen, subtrahieren SŪRJAS. 1, 36. 46. 2, 22. 33. 50. fg. 3, 8. 16. 19. 6, 17.

उच्छ् s. वीरोच्छ्.

उच्छन n. das Verlassen, Meiden HRM. JOGAÇ. 1, 29.

उच्छव m. eine best. Körnerfrucht SĪMAVIDH. BR. 2, 8, 5.

उच्छटिका f. und उच्छटिकासन n. Bez. einer best. Art des Sitzens HRM. JOGAÇ. 4, 123. 131.

उच्छर्ष 2) b) घातमोच्छर्ष dass. Spr. (II) 6736.

उच्छर्षिन् adj. den Vorrang habend, höher stehend KĀVYĀD. 2, 35.

उच्छीलक m. N. pr. eines Berges DIVYĀVAD. 187.

उच्छोच das Abwinden, Ablösen TBa. Comm. 1, 124 unten.

उच्छक्रम 4) umgekehrte Ordnung SŪRJAS. 2, 22. 3, 45. 47.

उच्छक्रम्या f. sinus versus SŪRJAS. 2, 22. 27. 33. 60. 3, 35. 39.

उच्छक्रोश KĀRAKA 1, 27.

उच्छोद् füge bei: d. h. das Sichregen der Flüssigkeiten, welches Uebelheit erzeugt. Die gewöhnliche v. l. ist उच्छोश् und umgekehrt. Die Stelle 2, 464, 3 gehört zu उच्छोश्.

उच्छमपुरुष 2) SĪMAVIDH. BR. 1, 2, 5.

1. उत्तर 4) d) उत्तरं दा Jmā (loc.) widersprechen Spr. (II) 584.

उच्छरक (von 1. उत्तर) adj. aufgegangen (beim Kochen): दधि PAT. a. O. 2, 332, a.

उच्छरकालम् adv. später, nach: ततः PAT. a. a. O. 1, 18, b. दशम्युत्तर^० 9, a. संस्कारित्तर^० 10, a.

उच्छरभक्तिक adj. auf das Essen folgend KĀRAKA 1, 7.

उच्छरवादिन् adj. antwortend, mit der Antwort nicht verlegen SĪMAVIDH. BR. 2, 7, 13.

उच्छान, उच्छानार्थ (Gegens. गम्भीरार्थ) flach: काव्य Spr. (II) 2086.

उच्छारण 2) भवार्णवित्तरणायानपात्र Spr. (II) 2751.

उच्छिषासा (vom desid. von 1. स्था mit उद्) f. das Weggehenwollen vor Vollendung einer heiligen Handlung, die Absicht eine h. H. abzubrechen NĪJAMĀLĀV. 280, 6.

उच्छापन 1) a) vgl. u. वेताल 1) a).

उच्छपत्तव्य (von 1. पद् mit उद्) n. impers. zum Vorschein zu kommen, zu erscheinen, aufzutreten PAT. a. a. O. 2, 318, a. 394, a.

उच्छपादक 1) productiv: Dichter Spr. (II) 6788; vgl. die Note.

उच्छपादयित्तर nom. sg. Erzeuger PAT. a. a. O. 4, 46, a.

उच्छपाय्य (Nachträge), घनुत्पाय्यत्वं n. das Nichterzeugtwerden TATTVAS. 17.

उच्छपोडन n. das von der Stelle Gedrängtwerden: घनोक्कानाम् KĀRAKA 1, 12.

उच्छपुंस्य (Nachträge) wohl fehlerhaft für उत्पुंस्य; vgl. पोसन.

उच्छप्रेता 1) सोत्प्रेतम् VERIS. 22, 9.

उच्छप्रेतावयव m. eine best. Form der Upamā, eine Species der Saṃ-

srshī, VĪMANA 4, 3, 31. 33.

उत्सङ्ग 1) auch Vertiefung: सोत्सङ्ग vertieft BHĀVAPR. 7.

उत्सङ्गिन् 1) füge vertieft hinzu.

उत्सत्ति f. Schwund: वर्षोत्सत्ति PAT. a. O. 1, 42, b.

उत्सर्ग 1) Entleerung: ऽसमिति HRM. JOGAÇ. 1, 34. 39. — Vgl. का-योत्सर्ग.

उत्सादक, यज्ञोत्सादक DURGA zu Nir. 3, 20.

उत्सद्य 1) Z. 2 füge Comm. zu LĀTJ. 8, 5, 1 nach 5, 2, 21 hinzu. — 2)

०विस्तारतम् nach Höhe und Breite KĀRAKA 1, 14.

2. उद् mit उप, partic. उपोत्त TS. 4, 4, 9, 1.

— नि TBa. 3, 8, 2, 3.

उद्धीय (von उद्धि), ०यति Etwas (acc.) für ein Meer halten: स्वल्पं वारि Spr. (II) 3899.

उद्द्य m. = ०व्या SŪRJAS. 5, 3. उद्द्यासु 13, 14.

उद्द्यव्या f. orient-sine i. e. sine of the point of the ecliptic on the E. horizon SŪRJAS. 5, 5.

उद्दर्द ÇĀRṅG. SĀMĪ. 1, 7, 67. सोत्सङ्गेश्च सर्गेश्च कण्डूमद्विश्व मण्डलैः । शैशिरः श्लेषमब्रुल्ल उद्दर्दः BHĀVAPR. 7.

उद्दवसान adj. den Schluss bildend: कर्मन् BHĀG. P. 4, 7, 56.

उद्दसन KAN. 5, 1, 10.

उद्दात्त 1) ०प्रतिवचस् adj. trotzig antwortend: परिजन Spr. (II) 4258.

उद्दामन्त्रण n. das Anrufen, Auffordern ĀPAST. 1, 8, 15.

उद्दासारिन् adj. PAT. a. a. O. 3, 68, a.

उद्दितानुवादिन् adj. Andern nachsprechend ĀIT. BR. 2, 15.

उद्दुर्क m. Bündel von Ruthen, Besen TBa. 3, 8, 4, 3. उद्दुर्क im Text die Ausg.

उद्दृच् 2) die Ableitung des Comm. wird wohl als richtig anzusehen sein. Dadurch wird auch unsere Erklärung für 1) zweifelhaft.

उद्द्वारचूडक m. ein best. zu den Pratuda gezählter Vogel KĀRAKA 1, 27.

उद्द्वेषिका f. = उद्द्वेषिका Comm. zu BHĀG. P. 5, 14, 1.

उद्द्वक् 3) Aufnahme: प्रभवति शुचिर्बिम्बोद्द्वक्ते मणिरिं मृदा चयः Spr. (II) 6066.

उद्द्वट m. das Öffnen so v. a. Offenlegen, Zeigen: दत्तोद्द्वटेन क्मसति Spr. (II) 2221.

उद्द्विडत adj. hoch aufgerichtet: शिखिपिडना (so zu lesen) ननु मर्क-त्पापिडत्यमुद्द्विडतम् Z. d. d. m. G. 27, 28.

उद्द्वीपन adj. anfeuernd, anregend; davon ०ता f. nom. abstr. DAÇAK. 16, 3.

उद्द्वेश = गुणैः प्रापणम् Beschreibung PAT. a. a. O. 1, 235, a. = प्रत्य-क्षमाख्यानम् das ad oculos Demonstriren ebend.; vgl. weiter unten उपदेश.

उद्द्वेशिन् adj. hinweisend VĪMANA 4, 3, 17.

उद्द्वेश्यक am Ende eines adj. comp. so v. a. hinweisend auf: इदं वेदी-ज्वलनं यज्ञोद्द्वेश्यकम् Comm. zu R. ed. Bomb. 1, 30, 9.

उद्द्वोत 2) उद्द्वोतोत्कर Schönheit zu Tage treten lassend Spr. (II) 7239.

उद्द्वव N. gewisser Formeln WEBER, TS. 2, 254, Anm.

उद्द्वरण 1) das Fortnehmen, Entfernen VĪMANA 1, 3, 16.

उद्द्वान 1) b) = लम्बोद्द्वर MED. r. 294. घ्रायून st. उद्द्वान H. an. 4, 277.

उद्द्वार 1) b) ऋषोद्द्वार Tilgung einer Schuld Spr. (II) 7487.

उद्द्वुर mit infin. erpicht zu HRM. JOGAÇ. 4, 32. उद्द्वुर die Hdschr.